

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 251

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἴου Σοφοκλέους, ὅπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1883.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Συνήθως τὰ δραστηκώτατα δηλητήρια παρέχονται εἰς ἐλαχίστας καὶ συχνὰς δόσεις. Τοῦτο πράττει καὶ ἡ κυβέρνησις μὲ τὸ πολιτικὸν τῆς ζήτημα, παρέχουσα δόσιν ἐλαχίστην καθ' ἑκάστην εἰς τὸ δημόσιον.

**

Ἄξιωσμεύτων δὲ ὅτι ἡ ἐβδομὴ ὅλη τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς ἐκυλίσθη ἐντὸς τοῦ ζητήματος τῆς Κωπαίδος. Εἶνε προωρισμένον, ὡς βλέπετε, διὰ τὴν παρούσαν Βουλὴν νὰ μεταπίπτῃ ἀπὸ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐκφράσεων τοῦ Στεφανίδου εἰς τὸν βέρβορον τῆς Κωπαίδος.

**

Ὅλοι οἱ ἐξωμόσαντες ἀπὸ τῆς ὀρθοδόξου εἰς τὴν καθολικὴν θρησκείαν, προεξάρχοντος τοῦ Λέοντος Ἀλλατίου, ἐδημοσίευσαν ἀπολογίαν τοῦ Παπισμοῦ ὅλοι οἱ ἐξωμόσαντες ἀπὸ τὸ Κουμουνοδουρικὸν κόμμα εἰς τὸ Τρικουπικόν, ἐκρίναν εὐλογον νὰ ἀπαγγείλωσιν ἀπὸ τοῦ βήματος ἀπολογίαν τοῦ Τρικουπισμοῦ.

**

Ἀπέκτησε δὲ τοιοῦτοτρόπως ὁ Τρικοῦπης μεταξὺ τῶν παλαιῶν οἰῶν καὶ ἀγίων ὀπαδῶν του καὶ ἀπολογητὰς. Μάρτυρα ἡμῶς δὲν ἔχει κανένα πλὴν τοῦ κ. Τσιβανοπούλου, ὅστις ἡμῶς ἐμαρτύρησε πέρυσι κατὰ τὸν καταδιωγμὸν τοῦ Καραλῆ Δερβέν ὑπὸ ἄλλην θρησκείαν.

**

Ἡ Πρωτὰ χαρακτηρίζει τὴν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἀποκαλυφθεῖσαν ὑπόθεσιν τῆς Κωπαίδος ὡς κλοπὴν, μετὰ ἡ ἀνευχρηματοφυλακίου, ὡς μεταφράζει ἡ Παλιγγενεσία τὴν ἐκ τῆς γλώσσης τοῦ Ἀστυνομικοῦ δελτίου γνωστὴν μέθοδον τοῦ πορτοφολίου. Ἡμεῖς ἡμῶς νομίζομεν ὅτι ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος

ὑπόθεσις εἶνε κλοπὴ διὰ τῆς μεθόδου τοῦ χαρτοφυλακίου

**

Τὰς ἡμέρας αὐτὰς παρατηρήθησαν ἐκφορτονόμενα πρὸ τῆς θύρας τοῦ κ. Σκουλοῦδη πολλὰ κάρρα μεστὰ σάκκων ἀγύρου. Ἐρωτήσαντες ἐμάθομεν ὅτι ὁ ἀξιότιμος πρεσβευτὴς ἐπανέρχεται προσεχῶς καὶ μέλλει νὰ δώσῃ ἐπὶ τῇ ἀφίξει του μέγα γέσθημα εἰς τοὺς μετόχους.

**

Εἰς τὸν Αἰῶνα, τοῦ ὁποίου τὰ δημοκρατικὰ νεῦρα ἐτάραξε φράσις τις τοῦ κ. Ζυγομαλά περὶ μπακάληδων ἐν σχέσει πρὸς τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Πουρναρά, ὑπενθυμίζομεν ὅτι καὶ αὐταὶ αἱ ἀρχαῖαι ἐλληνικαὶ δημοκρατίαι, ὡς τόσον λατρεῖται, καθιέρουν διακρίσιν μεταξὺ ἐλευθερίων καὶ βανασικῶν ἐπαγγελμάτων. Αἱ λέξεις ἀνήκουσιν εἰς τὴν κλασικὴν φιλολογοίαν.

**

Ἡ τελευταία ἀποκάλυψις τῆς διὰ τῆς Κωπαίδος ταχυδακτυλοουργίας τοῦ κ. Σκουλοῦδη, ἥτις εἰς πᾶν ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου ἤθελε φέρεται εἰς τὸ ἐδῶλιον τοῦ ὑποδίκου παρουσιάζει ἤδη νέαν ὁμοιότητα τοῦ παρισταμένου πολιτικοῦ δράματος τῆς Ἑλλάδος πρὸς τοὺς Ἀηστὰς τοῦ Ὀφειμπαχ. Ἀληθῶς ἐν τῇ νεογραικῇ πολιτικῇ παραστάσει ὡς ἐν τῷ Βυδεβιλεῖω ἐκεῖνῳ ἔχομεν παράδοξον ἀναλογίαν δραματικῶν στοιχείων, λησάτας, ταχυδακτυλοουργούς, ὑπουργούς, στρατιωτικὴν παρωδίαν καὶ πρεσβείαν κωμικὴν. Μόνη διαφορὰ εἶνε, ὅτι ἐν τῇ ἡμετέρῃ κωμῳδίᾳ ἡ πρεσβεία πέμπεται εἰς Ἰσπανίαν ἀντὶ νὰ προέρχεται ἐξ αὐτῆς. Ὅπως δὲποτε πιστεύομεν ὅτι ἡ αὐτὴ τοῦ Ἀλφόνσου ἰκανῶς διδαχθεῖσα ἐκ τῶν Ἀηστῶν τοῦ Ὀφειμπαχ, ἔλαβε τὰ μέτρα τῆς ὁπως μὴ καὶ αὐτὸς κακότητος τις Κωπαῖς, ἡ ἔθνικὰ τινα δάνεια, ἢ ἄλλαι τινὲς ἐθνωφελεῖς ἐπιχειρήσεις, προκαλέσῃ καὶ ἐν Μαδρίτῃ εἰς τὰ θυλάκια τῶν πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως Ἀδὸν τῆς Ἰσπανίας τὴν ἀναστάτῳσιν ἐκείνην, ἥτις τόσον σαφῶς ἀνεπτύχθη ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς ἐλληνικῆς Βουλῆς ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ὅπερ προῦρισται πάντοτε νὰ ἀμείβῃ τοὺς τυχοδιώκτας.

ΚΩΔΩΝΙΣΜΟΙ

Δεν είχαμε σκοπόν να επανέλθωμεν επί του φορτικού πλέον καταστάτος ζητήματος των ανασκολοπισθέντων υπό τινος των καθηγητών του εθνικού Πανεπιστημίου ευσέβων. 'Αλλ' άπροσδοκίτως προέκυψε ημάς εις τούτο τρισηλίος περίπου διατριβή υπό τετράπηχυν τίτλου: «'Η επιστημονική κριτική εν 'Ελλάδι,» δημοσιευθείσα εν τῷ Αϊώνι της Τετράδος.

Είπε δυνως περιέργος ή τακτική, την οποίαν ακολουθεί ή υπερασπίσις των ευσέβων ήρχισε δειλά-δειλά δια μιζς απαντήσεως περί διφορούμενων εν τῷ Αϊώνι. Έκαμεν έφοδον, μόλις ό επί τῷ παραδόξῳ χαρακτηρισμῷ της ευσείας πάγκοινος γέλως ήρξτε κοπάζων, εις τας στήλας της «Παλιγγενεσίας» θραυτέρῃ και τελευταίῳ, μετά παρέλευσιν τόσο καιρού, έπήλθε τό βικρό πυροβολικόν —ταράμ-τατάμ-τατάμ —παρμερίσατε— ή επιστημονική κριτική εν 'Ελλάδι!!

Ο αξιότιμος καθηγητής, έξελθών εις άγχαν συνηγόρων, μετά πολλά βάσανα κατώρθωσε έτέλος να έμπλέξη εις τὰ στήθεντα ιξόδεργά του ένχ... μελισσοργόν.

Δέν ήξεύρομεν ποίαν ιδέαν έχουσιν ό, τε άγρεύσας και ό άγρευθείς' άλλ' όμως έκ του περιστρεφτικού τούτου συνάγομεν ευχαρίστως ότι ό κ. Καζάζης, μεθ' όλας τας δικαιολογίας του, αναγνωρίζει όπωσδήποτε αυτός ούτος σιωπηρώς την πολίχρονον έξομοίωσιν των ευσέβων προς τούς πασσάλους ως κακούργημα κατά της λογικής και της γλωσσολογίας, αφού έπεζήτησεν ή έδέχθη την συνηγορίαν του άνωτέρου αξιότιμου δικηγόρου, έξασκούντος συνήθως την τέχνην του μόνον εν τῷ κακούργοδικείῳ.

Δέν θά μᾶς πιστεύη ό κ. Καζάζης' άλλ' ήμείς δέν διατάζομεν να όμολογήσωμεν ότι συνεπαθήσαμεν προς αυτόν, κατά τας ήμέρας τῆς τάτας, βλέποντες τον τρόπον, καθ' όν γίνεται ή υπεράσπισίς του' πολύ δέ δλιγωτέραν θυμηθίαν προϋξένησεν ήμιν περιπεσών εις τό οίκτρον και άστεϊότατον ένέκνο λάθος, ή όσον πικρόν γέλωτα προκαλεί τώρα ή θέα αυτού έμπροσθέντος εις χείρας τοιούτων συνηγόρων.

Διαβεβχιούμεν δέ τον αξιότιμον κ. Μελισσοργόν ότι δλιγώτερον τον έδλάψαμεν ήμείς, καιτοι κατεχόμενοι υπό τόνον άγρίων, ως λέγει, αίσθημάτων προς τον κ. Καζάζην, άστειζόμενοι με τὰ αινίγματα, τας στρεβλάς μεταφράσεις και τας άλλας παρκαρούσεις,

αίτινες καθιστώσι τόνον δύσγchon τον κώδωνα της έπιστήμης, παρ' όσον αυτός ό κ. Μελισσοργός και οι τοιοῦτοι υπερασπιζόντες αυτόν.

'Αλλ' έλησημονήσαμε; ότι ό αξιότιμος κ. Μελισσοργός είναι δικηγόρος και ότι την πρώτην εμφάνειαν αυτού προς τό κοινόν των 'Αθηνών έκαμεν υπερασπίζων τούς επί σιμωνία καταδικασθέντας ύπουργούς. Έκ των όποιων αποδεικνύεται ότι ό έντιμος δικηγόρος πιθανώς δέν υπερασπίζεται ήδη και τον κ. Καζάζην τόνον έκ μιλλίας, όσον διά ν' αναδείξη την δικηγορικην του, αναλαμβάνων την διάσωσιν χιμένων υποθέσεων.

Δυστυχώς άρχίζομεν ν' αποβάλλωμεν και την δλιγην υπόληψιν, την οποίαν έπεδωχίλευόμεν προς αυτόν ως δικηγόρον μετά την άχρον και άνακτικην απάντησιν αυτού εν τῷ Αϊώνι. Δέν κρίνομεν δέ ταύτην ούδέ της παραμικρῆς προσοχής άξίαν, αφού δέν είναι άλλο ή επίμηκνους και έξάρθρωσις και άναμάσσησις εις 3 στήλας των δύο πρώτων ύπερ του κ. Καζάζη διατριβών, διαφέρουσα μόνον της πρώτης- πρώτης δλιγοστίγῳ εν τῷ Αϊώνι ως προς τὰ περίφημα διφορούμενα, τὰ όποία ό δικήμαντος κ. Μελισσοργός θέλει διασήμαντα, και της εν τῷ «Παλιγγενεσία» μόνον διότι επικαλείται προς έξάγνισιν των ευσέβων παρόμοια λάθη άλλων — και ήμετέρων, ως εκείνη, — αλλά και άλλοδαπών Καζάζηδων. Πρὸ της άκαταμαχίτου ταύτης λογικής ήμείς κύπτομεν την κεφαλήν μετ' σεβασμού και δέν δυνάμεθα ή να την συστήσωμεν εις τούς έκάστοτε κ. ένόρκους, όπως άθωώνουν εις τό έξής τούς δυστυχείς εκείνους, ότινες διαπράττουσιν έγγλήματα τὰ όποια και άλλοι πρὸ αυτών διέπραξαν.

'Ερ' ένός μόνον σημείου της τρισηλίου δικτριβῆς έσταματήσαμεν επ' δλιγόν. Η λαμπρά αύτη περίοδος διαλαμβάνει περί σωρείας άλλων ξένων έννοιών άλλογλώσσων και πληθώρας πρωτότυπων ιδεών του συγγραφέως του Φυσικού Δικαίου αποτεθησαυρισμένων εν τῷ βιβλίῳ του, ών ούδεμίαν οι επικριταί του έξηλεξαν. Όπως μή παρκαποιήται ό κ. Μελισσοργός, οι δέ ήμετεροι αναγνώστα υποθέτουν ότι φθονερώς έστερήσαμεν αυτούς τοιαύτης πνευματικής απολαύσεως, τυχαίως άνεφυλλίσσαμεν δλιγος σελίδας του «Φυσικού Δικαίου» και παραθέτομεν ήμιν σήμερα μικρόν άπόγευματῶν πρωτότυπων τούτων ιδεών και έννοιών.

'Εν σελ. 320 άποδίδει εις τον Φίχτην την έξής άκατανόητον δι' ήμᾶς τούλάχιστον φράσιν:

«'Η γαλλική επανάστασις υπήρξε μεγάλη είκων επί του μεγάλου κειμένου των δικαίων και της άξιοπρεπείας του ανθρώπου».

'Εν σελ. 321 λέγει: «Τό δίκαιον άπορρεί από της αυτοσυνειδήσις, άκαταναγκάστως, εν τῷ πλήρει άφοσιώσει και πίστις των ανθρώπων».

'Εν σελ. 320 διαλάμπει τό έπόμενον άπόφθεγμα: «'Η ιστορική άλυσις συνδέει εν τῷ ιστορικῳ αύτης βίῳ την κοινωνίαν».

'Εν τῷ αύτῃ σελίδι: «'Η θεωρία αύτη, καταλειπούσα τον κόσμον της θεωρίας, περιεβλήθη την έρυθράν τήβεννον...»

'Εν σελ. 339: «Τό ρωμαϊκόν δίκαιον, είπεν ό 'Αλέξιος Τοκβίλλ, πρέστυγος σπουδαιότατον πρὸ σωπον μετ' αύ των νεώτερων έννοιων».

Ομιλεί ό συνηγόρος του κ. καθηγητού περί των λέξεων...

Οι μίτοχοι ενγνωμοσύνης

Ο συνήγορος του Don Esteban

Το κ. Μελισσοργός προς έσοπία του

Αναθώνια ευσέβεις πηλόντολ ές τό ματάτημ-ζητογοπούλου επί τῷ έθνύ Σταδίου

wallach και kirschner, ἀλλ' οὐδὲν λέγει περὶ τοῦ ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ αἰνίγματος, ἀπαντῶντος ἐν τῷ Παρνασσῷ (φυλλάδιον γ', 1879), ἔχοντος δ' ἀκριβῶς ὡδὲ πως: «Ἄλλὰ καθὼς ἀπὸ τῆς κοπρίας καὶ τοῦ βορβόρου ἀναφύεται θαλερὸς βλαστὸς, οὕτως ἀπὸ τοῦ ὄγλου, τοῦ ἀποβλήτου τούτου παρίου τῆς ἠθικῆς καθάρσεως, ἐξέρχεται ὁ λαὸς τεραστιοσγίγας, διὰ τῶν ἀκρίνων αὐτοῦ διαπερῶν τὰ νέφη τῆς παρακμῆς. . . (Διατριβὴ Ν. Καζάζη περὶ Μακκιαδέλη.)

Ἐν ἄλλῃ σελίδι τοῦ «Φ. Δ.» μανθάνομεν ὅτι ἐν τοῖς δάσεισι διακίτται οὐχὶ ὁ φυσικός, ἀλλ' ὁ διευθεαρμένος ἄνθρωπος.

Λέξις τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ προλόγου τοῦ «Φυσικοῦ Δικαίου». . . «Ὁργανοῦται ἡ ἀρχὴ τῆς χρῆσιμότητος. . .» κλπ. κλπ.

Τοιαύτην τινὰ μέθοδον ἀκολουθοῦντες καὶ ἐπιμένοντες νὰ διαφυλλίζωμεν τὸν τόμον ἢ τὰ φυλλάδια τοῦ κ. Καζάζη, ὡς ἐπράξαμεν πρότερον διὰ τὸν κ. Ποταγόν, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ ἔχωμεν πλουσίαν συγκομιδὴν ὕλης διὰ τὰς στήλας τοῦ «Ἀσμοδαίου». Ἰνα δὲ ἀποδιώξωμεν καὶ πᾶσον τύφιν ἀπὸ τῆς συνειδήσεως τοῦ κ. Μελισσοουργοῦ προσθέτομεν ὅτι θυνάμενοι ἴσως νὰ συμφρονήσωμεν μετ' αὐτοῦ ὅτι τὰ ἀνωτέρω καὶ ἄλλα τοιαῦτα δὲν καταγινώσκουσι πλήρη ἀμάθειαν ἢ μωρίαν τοῦ συγγραφέως, δὲν δυνάμεθα ἐν τοσούτῳ νὰ μὴ θεωρήσωμεν ταπεινῶς αὐτὰ ὡς ἐξανθήματα κηλιδοῦντα ὀπωδῆποτε τὸ καθαρὸν μέτωπον συγγράμματος «κεκλήμενον νάνα πληρώσει οὐσιῶδες κενὸν καὶ ἐν τῇ σπουδῇ τοῦ δικαίου καὶ ἐν τῇ μελέτῃ τῆς ἐπιστήμης. . .» (Ἐκ τοῦ προλόγου.)

Παρακαλοῦμεν τὸν κ. Μελισσοουργὸν νὰ μᾶς κελαδήσῃ καὶ πάλιν. . . .

ΜΥΓΔΑΛΙΑ

Ὁ Ἀσμοδαῖος δημοσιεύει σήμερον τὴν εἰκόνα τῆς ΜΥΓΔΑΛΙΑΣ ΣΑΛΛΗ, τῆς ρωμαντικῆς ἠρωίδος τοῦ τελευταῖον ἐν τῷ κακουργοδικεῖῳ ἐκτυλιχθέντος ροβεροῦ δράματος. Οἱ περιεργοί, οἱ ἀναμένοντες συμφώνως πρὸς τὰς δυσμενεῖς περιγραφὰς τοῦ ἐγκλήματος ὑπὸ τῆς κατηγορίας ἢ τῶν ἐχθρικῶς διαθεσιῶν πρὸς αὐτὴν ἐφημερίδων, τύπον τινὰ κακούργου γυναικός, δὲν θὰ ἰκανοποιηθῶσιν ἀλλ' οὔτε πάλιν πολὺ οἱ προπαρασκευασμένοι ἐκ τῆς ἐνθουσιώδους συνηγορίας τοῦ κ. Δροσίνῃ ἐν τῇ Ἀχροπόλει, θύνευρώσι τι τὸ ἔκτακτον ἐν τῇ μορφῇ τῆς δεκαεννεαεπίδος καταδίκου, κοινῶν τύπων ἑλληνίδος χωρικῆς νεάνιδος. Εἰς τὸν θεατὴν μάλιστα ἐν ὄσφ κύπτει τὴν κεφαλὴν καὶ βλέπει πρὸς τὴν γῆν οὐδὲν ἢ δεσποτικῶς παρέχει τὸ ἐνδιαφέρον ἀλλ' ὅταν ἀνυψώσῃ τὸ ὄμμα, ἐν ᾧ συγκεντροῦται ἔκφρασις ἀσυνήθης, καὶ ἀρχίζει νὰ διηγητῆται καὶ ἐμψυχοῦται βαθμηδὸν ἐν τῇ διηγήσει ἢ μορφῇ τῆς, διαφλεγομένη τὴς ἡλιοκαεῖς παρείς ὑπ' ἑλαφροῦ ἐρυθρήματος καὶ ἀνοίγονται τὰ χεῖλη τῆς, ὦν τὸ κάτω παχύτερον, ἀποκαλύπτοντα ὠραίους ὀξείας ὀδόντας, καὶ ἄκων τις ἄγεται νὰ πιστεύσῃ ὅτι καὶ ἂν δὲν διέπραξε τὸ ἐγκλημα, ἐγκλείει ὅμως ἐν αὐτῇ δυνάμιν ψυχῆς οὐχὶ τὴν τυχοῦσαν, καὶ ὁ ἔρωσ τῆς πρὸς τὸν Γούναρην θὰ ἦτο αἰσθημα βαθύ, θυνάμενον ν' ἀγάγῃ αὐτὴν καὶ μέχρι τῆς πράξεως, δι' ἣν κατηγορεῖται.

Ἄλλ' αἱ ἀποδείξεις κατὰ τὴν διαδικασίαν, εἰς ἣν παρέστημεν, καὶ ἂν πράγματι ἡ Ἀμυδαλία διέπραξε τὸν στραγγαλισμὸν τῆς ἀντιζήλου τῆς, δὲν ἐπιστοποιοῦν τοῦτο μέχρις ὀριστικῆς βεβαιότητος πρὸς καταδίκην εἰς θάνατον ἀπέναντι δὲ τῶν συγκεχυμένων καὶ ἀσαφῶν καταθέσεων τοῦ Μπαρόλα καὶ τῶν ἄλλων μαρτύρων, αἱ ἐξηγήσεις τῆς Μυγδαλιᾶς, καὶ ἂν παραδεχθῶμεν ὅτι ψεύδεται, εἶνε ἐν τούτοις διαυγέσταται καὶ λογικώταται καὶ διὰ τὸν ἐπ' ὀλίγον ζήσαντα εἰς χωρίον. Ἡ βασιλικὴ δὲ χάρις, ἢ ἀποδίδουσα πολλάκις ἀνεγνωρισμένους κακούργους εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ χρονηγοῦσα ἄφρονι εἰς βεβαιωμένα ἐγκλήματα, δυνατὰ ἐν πλήρει δικαιοῦτητι καὶ ἐπιβάλλεται ὡς καθῆκον νὰ ἐξασκηθῇ ἐπὶ τῆς προκειμένης

περιπτώσεως κακουργήματος, ἐνέχοντος τὸσας ἐλαφρυντικὰς πολιτικὰς σχεδὸν ἀφορμὰς, καὶ καταδίκης ἐν ἀμφιβολίαις.

* * *

Ἄλλ' ἡ ζωηροτέρα ἐντύπωσις, ἣν ἀπεκομιζομεν ἐκ τῆς εἰς τὰς γυναικείας φυλακὰς Τριγγετὰ ἐπισκέψεως εἶνε ἡ τῆς οἰκτρᾶς αὐτῶν καταστάσεως, βρωμεροῦ ἐδάφους, ἀκαθαρσίας φρικώδους, μολυσμένου ἀέρος καὶ ἀδιαλείπτων ὕβρεων τῆς ἐπιστάτιδος, πρὸς τὰς φυλακισμένας. Μετὰ δακρῶν δ' αἱ ἀτυχεῖς παρεκάλουν ἡμᾶς νὰ γράφωμεν καὶ νὰ ἐνεργήσωμεν ὅτι δυνάμεθα, ὅχι πλέον περὶ βελτιώσεως τῆς καταστάσεώς των, ἀλλὰ τούλάχιστον μόνον περὶ καλλιτέρας πρὸς αὐτὰς συμπεριφορᾶς τῆς δεσμοφύλακος. Οἱ μεγάλοσχημοὶ ἡμῶν σύλλογοι, αἱ ἐπιτροπαὶ καὶ τὰ τμήματα καὶ αἱ συνεισφοραὶ καὶ οἱ πλούσιοι δὲν ἐννοοῦν ὅτι ἀντὶ τῶν ἀκάρπων συζητήσεων περὶ συστημάτων φυλακῶν, τὸ πρακτικώτερον εἶνε νὰ ἐξοδεύσων 50 ἢ 100 δραχμὰς δι' ἀνθρωπινὰ ἐνδαιτήματα τῶν ἐν Ἀθήναις τούλάχιστον φυλακισμένων; Οἱ δὲ ἀξιώτιμοι εἰσαγγελεῖς τῶν Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν δὲν δύνανται νὰ διδάξωσιν, ἔστω καὶ διὰ παύσεως, τὴν καταγγελλομένην ἐπιστάτιδα τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου;

ΡΑΦ

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κύριε ἈΣΜΟΔΑΙΕ.

Ὁ ἀξιώτιμος κύριος Μελισσοουργὸς ἢ Μελισσοφάγος ἢ Mésange ἢ Croque-Abeilles ἢ Guépier ἢ Apiculteur κτλ. κατὰ τὸ σύστημα τῶν διαφορουμένων ἢ διατημάτων, ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ ἀντεπεξέλθῃ ἐν τῷ Αἰῶνι ὑπὲρ τοῦ κ. καθηγητοῦ τοῦ φυσικοῦ δικαίου. Αἴων φυσικῆν τῶν ὄντι εὐρίσκομεν τὴν ἀλληλοβοήθειαν ταύτην μεταξὺ προσωπικοτήτων τόσον διαφορουμένων. Ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Croque-Abeilles νὰ τῷ εἰπώμεν, ὅτι ἄλλως φρονοῦμεν ἡμεῖς οἱ ἐπαρχιώται φοιτηταί, καὶ ὅτι τὰ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν εὐσεβῶν πασάλων δημοσιευθέντα οὐδὲν ἕτερον μᾶς ἀποδεικνύουσιν ἢ ὅτι ἡ σοφιστεία παρακολουθεῖ πιστῶς τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν ἀκρίσιαν.

Ὅτε πρὸ ἡμῶν περὶ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελιούτο τὸ Πανεπιστήμιον, οὐδεὶς ἐφαντάζετο βεβαίως ὅτι ἡ πολιτικὴ συναλλαγὴ ἤθελε μεταβάλλει καὶ τὸν νοὸν τοῦτον τῆς ἐπιστήμης εἰς Πρωτανεῖον δημοσιογραφικῶν ἀγνώστου προελεύσεως καὶ διαφορουμένης ἐπιστημονικῆς ἐυσυνειδήσεως πρὸς ζημίαν ἡμῶν τῶν φοιτητῶν τῶν ἐπαρχίων τῆς Ἑλλάδος, αἵτινες ἐπαρχίαι ἀφθόνως ἔδωκαν τὸν φόρον τοῦ αἵματος ἢ τῆς ἐργασίας των ὅπως ἔχωσιν ἐν Πανεπιστήμιον εὐπρεπές!

Ἔπρωσαν ταῦτα μάθημα δι' ἡμᾶς τοὺς φοιτητὰς τοὺς καλῆ τῆ πίστει τὸσάκις ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν τυχοδιωκτῶν ἐργασθέντας.

Εἰς Φοιτητῆς

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἐκ τῆς Ἠχοῦς Τῆνος:

Πειθαρχήσαντες ἐπιτάγματι αὐθεντικῶν βουλήσεως εὐθενοῦς καὶ ἐπὶ βᾶκτρον εὐπαγοῦς χρηστῆς συνειδήσεως ἐπερειδόμενοι, ἀνήλθομεν τὴν δημοσιογραφικὴν σκοπιάν, ἀφ' ἧς τηλεσκοπήσαντες τὴν χῶραν τοῦ κοινωνικοῦ ἡμῶν βίου κατείδομεν ἐν ταῖς λόχμαῖς αὐτοῦ τὸν μωρὸν τοῦ ὑπερφιάλου ἐγωισμοῦ ἀθήρητον καταλυμαίνόμενον τὴν ὄψωραν τῆς κοινωνικῆς εὐπραγίας, καταπτεύσαμεν δὲ τὴν ἰδιοτελεῖ φιλαυτίαν περιεχαρακωμένην πέραν τῶν ἰρίων τῆς κοινῆς ἠθικῆς ἐν περιζώματι τῆς ταπεινώσεως καὶ τοῦ ἐξευτελισμοῦ, ἀπεψλωμένους δὲ τοῦ ἀγνοῦ τῆς φιλοπατρίας αἰσθήματος τοὺς λόφους τοῦ πολιτικοῦ βίου, κλπ.

Ἡ χαριτωμένη Ἐστία, περιέχει σήμερον τὴν Χρυσοῦ-λάν, τὸ βραβευθὲν κατὰ τὸν διαγωνισμὸν τῆς διήγημα τοῦ κ. Γ. Δροσίνῃ, τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κ.κ. Ροῖδου, Σ. Λάμπρου καὶ Ν. Πολίτου ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ, καὶ προκήρυξιν τοῦ νέου τοιοῦτου. Εἰς τὸ προσεχὲς δὲ δημοσιεύει τὸ ἐπαινεθὲν Βάπτισμα.

ΝΕΟΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

Ὁ ΚΕΚΡΩΨ ἦνοιξε παραπλεύρως εἰς τοῦ Μπερνιουδάκη, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀδελφῶν Καζάνη. Πλὴν τῆς κομψῆς αἰθήσεως του ἔχει καὶ δύο μικρὰ δωμάτια δι' ἰδιαιτέρα γεύματα ἢ παρτίαι-Καθαρῖότης καὶ εὐθηνία.